

Synodalita - misijná cesta

Rožňavskej diecézy

(tretie stretnutie farského synodálneho spoločenstva)

Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať. (Jn 13,35)

Modlitba za synodu: **Adsumus Sancte Spiritus**

Každé zasadanie Druhého vatikánskeho koncilu sa začínalo modlitbou Adsumus Sancte Spiritus, čo sú prvé slová latinského originálu, ktoré znamenajú: „Stojíme tu pred tebou, Duchu Svätý“. Je to modlitba, ktorá sa v dejinách používala na konciloch, synodách a iných cirkevných zhromaždeniach stovky rokov a pripisuje sa sv. Izidorovi zo Sevilly (približne rok 560 – 4. apríl 636). Prv ako začneme tento synodálny proces, vyzývame touto modlitbou Ducha Svätého, aby pôsobil v nás, aby sme boli jedno spoločenstvo a jeden ľud milosti.

Sme tu pred Tebou, Duch Svätý:

zišli sme sa v Tvojom mene.

Ty si náš pravý radca.

Príď k nám,

stoj pri nás,

vstúp do našich srdc.

Pouč nás, kam máme ísť,

a ukáž nám cestu, po ktorej treba kráčať.

Nedovoľ, aby sme my, slabí a hriešni,

spôsobili neporiadok.

Nech nás nezvedie nevedomosť.

Daj nám dar rozlišovania,

nech nie sme zaujatí kvôli predsudkom

a falošným ľudským ohľadom.

Veď nás k jednote,

aby sme nezišli z cesty pravdy a spravodlivosti,

ale napredovali na púti do večného života.

O to prosíme Teba,

ktorý pôsobíš vo všetkých časoch a na všetkých miestach,

v spoločenstve s Otcom i Synom,

na veky vekov. Amen.

Mt 10,1: **„Zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu.“**

Lk 9,6: **„Oni šli, chodili po dedinách, všade hlásali evanjelium a uzdravovali.“**

2Kor 9,8-15 **„A Boh má moc rozhojniť vo vás každú milosť, aby ste mali vždy vo všetkom úplný dostatok a aby ste mali hojne na každý dobrý skutok, ako je napísané: "Rozsýpal a dal chudobným; jeho spravodlivosť trvá naveky." Ten, čo dáva rozsievачovi semeno a chlieb na jedenie, dá a rozmnoží vaše osivo a dá vzrast plodom vašej spravodlivosti. Budete vo všetkom obohatení na všestrannú štedrosť, a tak sa bude naším prostredníctvom vzdávať vďaka Bohu. Veď vykonávanie tejto služby nielenže dopĺňa, čo chýba svätým, ale aj rozmnožuje vzdávanie vďaka Bohu. Keď sa osvedčíte v tejto službe, budú oslavovať Boha za vašu poslušnosť, s akou vyznávate Kristovo evanjelium, a za štedrú účasť s nimi i so všetkými; budú sa za vás modliť a túžiť po vás pre nesmiernu Božiu milosť, ktorá je vo vás. Bohu vďaka za jeho nevýslovný dar.“**

Podnety na zamyslenie:

Misia: Cirkev existuje preto, aby evanjelizovala. Nikdy nemôžeme byť zameraní len sami na seba. Naším poslaním je svedčiť o Božej láske v celej ľudskej rodine. Tento synodálny proces má hlboký misijný rozmer. Jeho cieľom je umožniť Cirkvi lepšie svedčiť o evanjeliu, najmä s tými, ktorí žijú na duchovných, sociálnych, ekonomických, politických, geografických a existenčných perifériách nášho sveta. Synodalita je tak spôsobom, ktorým Cirkev môže plodnejšie plniť svoje evanjelizačné poslanie vo svete ako kvas v službe príchodu Božieho kráľovstva. (VM)

Myšlienky na posilnenie misijného ducha:

Keď Cirkev slovami i skutkami svedčí o nepodmienečnej Božej láske, o jeho pohostinnej šírke, potom skutočne vyjadruje svoj katolícky charakter. A je vnútorne i navonok *nútená* prekračovať priestor i čas. Podnet k takému konaniu a schopnosť takto konať pochádza od Ducha: „...ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme“ (Sk 1, 8). Dostanete silu Ducha Svätého, aby ste mu boli svedkami: toto je cesta nás ako Cirkvi, a my budeme Cirkvou, ak pôjdeme po tejto ceste. (FR)

Toto je kľúčové slovo: vnútorný nepokoj. Ak kresťan nepocituje tento vnútorný nepokoj, ak ním nežije, niečo mu chýba. A tento vnútorný nepokoj pramení zo samotnej viery a vyzýva nás, aby sme zväzili, čo je možné robiť lepšie, čo treba zachovať a čo zmeniť. Tieto dejiny nás učia, že nemôže byť pre Cirkev dobré, ak sa nehýbe (porov. Evangelii gaudium, 23). Pohyb vyplýva z poslušnosti voči Duchu Svätému, ktorý je režisérom týchto dejín, ktorých sme všetci protagonistami – nepokojnými, teda nikdy nie nehybnými. (FR)

Peter a Pavol nie sú len dvaja ľudia s ich vlastným charakterom, sú to postavy zasadené do horizontu, ktorý ich presahuje. Sú schopní prehodnocovať seba samých vo vzťahu k tomu, čo sa deje, sú svedkami impulzu, ktorý ich uvádza do krízy – ďalší výraz, ktorý si treba vždy pamätať: uviesť do krízy – a vedie k odvahe, otázkam, zmene názoru, omylom a poučeniu sa z nich, najmä však k nádeji, napriek ťažkostiam. Sú to učeníci Ducha Svätého, ktorý im umožňuje objavovať geografiu Božej spásy, keď otvára dvere a okná, búra múry, láme reťaze a uvoľňuje hranice. Vtedy môže byť nutné odísť, zmeniť cestu, prekonať presvedčenia, ktoré nás zdržiavajú a bránia nám pohnúť sa a spoločne kráčať. (FR)

Pre upevnenie sa v synodálnom duchu :

Táto spoločne prejdená cesta nás nielen hlbšie spája navzájom ako Boží ľud, ale nás pobáda aj ďalej rozvíjať svoje poslanie ako prorocké svedectvo, ktoré objíma celú ľudskú rodinu, spolu s našimi kresťanskými bratmi z iných denominácií a iných tradícií viery. (VM)

Táto spoločná cesta nás pozýva obnoviť naše zmýšľanie a naše cirkevné štruktúry, aby sme preživali Božie povolanie pre Cirkev uprostred aktuálnych znakov čias. (VM)

Pútnická hermeneutika značí hermeneutiku na ceste. Na ceste, ktorá sa začala po koncile? Nie. Začala sa s prvými apoštolmi a pokračuje. Keď sa Cirkev zastaví, nie je viac Cirkvou, ale je len pekným zbožným spolkom, pretože zablokovala Ducha Svätého. *Pútnická hermeneutika*, ktorá dokáže ustrážiť cestu započatú v *Skutkoch apoštolov*. Inak by ponížila Ducha Svätého. Gustav Mahler už oveľa skôr hovoril, že vernosť tradícii nespočíva v uctievaní popola, ale v uchovávaní ohňa. (FR)

„Perspektíva (synody) je zameraná na to, ako Boží ľud kráča spoločne s celou ľudskou rodinou. Pozornosť sa sústreďuje na stav vzťahov, dialógu a prípadných spoločných iniciatív s veriacimi iných náboženstiev, s ľuďmi vzdialenými od viery, ako aj s konkrétnymi spoločenskými prostrediami a skupinami, s ich inštitúciami (svet politiky, kultúry, ekonomiky, financií, práce, odborov a podnikateľských združení, mimovládnych organizácií a občianskej spoločnosti, ľudové hnutia, rôzne druhy menšín, chudobní a vylúčení atď.) (PD)

„Pri tomto „spoločnom kráčaní“ prosíme Ducha, aby nám pomohol objaviť, že sme tu ako spoločenstvo, ktoré tvorí jednotu v mnohosti darov, chariziem, služieb, pre misiu: synodálna Cirkev je Cirkev „vychádzajúca“, Cirkev misionárska, Cirkev „otvorených dverí“ (EG, 46). (DP)

Vyhýbať sa pokušeniam:

1) **Pokúšenie sústrediť sa na seba a svoje bezprostredné starosti.** Synodálny proces je príležitosťou otvoriť sa, pozrieť sa okolo seba, vidieť veci z iných uhlov pohľadu, ísť na misiu na perifériu. To si vyžaduje, aby sme mysleli v dlhodobom horizonte. Znamená to tiež rozšíriť náš pohľad na celú Cirkev a položiť si niekoľko otázok: Aký je Boží plán s Cirkvou tu a teraz? Ako môžeme uskutočniť Boží sen o Cirkvi na miestnej úrovni? (VM)

2) **Pokúšenie vidieť len „problémy“.** Výzvy, ťažkosti a protivenstvá, ktorým čelí náš svet a naša Cirkev, sú mnohé. Ak sa však sústredíme len na problémy, budeme len preťažení, znechutení a cynickí. Ak sa sústredíme len na temnotu, riskujeme, že stratíme z dohľadu svetlo. Namiesto toho, aby sme sa sústredili len na to, čo je zlé, oceňujme situácie, v ktorých Duch Svätý vytvára život, a hľadajme spôsoby, ako umožniť Bohu pôsobiť ešte plnšie.

3) **Pokúšenie nehľadiť za viditeľné hranice Cirkvi.** Tým, že žijú evanjelium vo svojom živote, pôsobia laici a laičky ako kvas vo svete, v ktorom žijeme a pracujeme. Synodálny proces je časom na dialóg s ľuďmi zo sveta ekonomiky a vedy, politiky a kultúry, umenia a športu, médií a sociálnych iniciatív. Bude to čas na zamyslenie sa nad ekológiou a mierom, nad životnými otázkami a migráciou. Aby sme mohli plniť svoje poslanie vo svete, musíme brať do úvahy širšie súvislosti. Je to tiež príležitosť prehĺbiť ekumenickú cestu s inými kresťanskými denomináciami a prehĺbiť naše porozumenie s inými náboženskými tradíciami. (VM)

Otázky na reflexiu o poslaní Božieho ľudu:

Vnímame kultúrne a sociálne súvislosti prostredia v ktorom žijeme? Dokážeme v nich objaviť znaky prítomnosti Ducha Svätého, ktorý pôsobí v dejinách ľudstva?

Dialóg je podstatný pre misiu: Ako sa uplatňuje dialóg v našom spoločenstve? Ako vedieme dialóg s inštitúciami, záujmovými združeniami, cirkvami a náboženstvami, ktoré sú prítomné na území našej farnosti? Ako podporuje naše spoločenstvo svojim členom, ktorí sa angažujú v spoločnosti (v sociálnej a politickej oblasti, vo vedeckom výskume a vzdelávaní, v napomáhaní sociálnej spravodlivosti a ochrany ľudských práv, v starostlivosti o životné prostredie ...?

Akú starostlivosť preukazuje naše spoločenstvo voči chudobným a tým, ktorí sa dostali na okraj spoločnosti?